

چهارشنبه ۲۰ مهر ۱۳۹۹ ۴۰ ربيع الاول ۱۴۴۲ و ۲۱ اکتبر ۲۰۲۰

اخبار

ترجمه ای دیگر از «وصیت‌های اتوود چاپ شد

رمان «وصیت‌ها» نوشته مارگارت اتوود به‌تازگی با ترجمه نسترن ظهیری توسط انتشارات ققنوس منتشر و راهی بازار نشر شده است. این، یکی از ترجمه‌هایی است که پیش‌تر از این‌رمان در بازار نشر ایران عرضه شده است. «وصایا» توسط انتشارات آزمیدخت، «شهود» توسط نشر گویا و «وصیت‌ها» توسط نشر سنگ سه ترجمه‌ای هستند که تا به حال از این‌رمان عرضه شده‌اند.

«وصیت‌ها»یی که نشر ققنوس چاپ کرده، دویست و چهارمین عنوان «ادبیات جهان» و دوازدهمین ترجمهٔ اتوود «سرگذشت ندیمه» است می‌کند.

این کتاب برای اولین‌بار سال ۲۰۱۹ چاپ شد و جایزه بوکر را برای دومین‌بار، برای نویسنده‌اش به ارمغان آورد. این‌رمان که ادامه کتاب معروف اتوود «سرگذشت ندیمه» است وقعه‌اش مربوط به ۱۵ سال پس از ماجراهای «سرگذشت ندیمه» است. انتخاب ترامپ در سال ۲۰۱۶ و ساخته شدن سریالی تلویزیونی هم بر مبنای «سرگذشت ندیمه» که موفق به کسب جایزه امی شد، از جمله عوامل نوشته‌شدن این‌دنباله داستانی عنوان شده‌اند.

مکان شکل‌گیری اتفاقات این‌کتاب هم مثل «سرگذشت ندیمه» جمهوری زن‌ستیز گیلیاد هستند. داستان «وصیت‌ها» براساس شهادت‌های سه شخصیت عمه لیلیا از کتاب «سرگذشت ندیمه»، اگنس دختر جوان ساکن گیلیاد و دختر دیگری بنام دیزی که ساکن کاناداست، شکل می‌گیرد.

«وصیت‌ها» با وجود این‌که دنباله «سرگذشت ندیمه» است، داستان مستقلی دارد و می‌توان آن را بدون توجه به کتاب پیشین هم مطالعه کرد. اتوود گفته این‌رمان و در واقع ادامه «سرگذشت ندیمه» را با الهام از سولاتی که طرفدارانش درباره جهان و زندگی از او پرسیده‌اند، نوشته است. او در سخنانی اشاره کرده بود: «خوانندگان عزیز، همه آنچه شما درباره گیلاد و کارهایش از من پرسیدید الهام بخش نوشتن این کتاب شد. عامل الهام بخش دیگر جهانی است که ما در آن زندگی می‌کنیم.» اتوود همچنین درباره «وصیت‌ها» گفته است: «خواننده من، قرار است مدتی با هم وقت بگذرانیم. شاید نوشته‌های مرا همچو صندوقچه شکننده‌ای ببینی که باید با احتیاط کامل گشوده شود. شاید آن‌ها را پاره کنی، یا بسوزانی: معمولاً همین بالا‌ها سر نوشته‌ها می‌آید.»

این‌رمان ۲۷ بخش اصلی با عناوین مجسمه، گل گرانبها، سرود روحانی، کلودزخانه، زن، شش برای مرده‌ها، استادبوم، کارناژون، گشوده شد، شاید آن‌ها را پاره کنی، یا بسوزانی: معمولاً همین بالا‌ها سر نوشته‌ها می‌آید.» این‌رمان ۲۷ بخش اصلی با عناوین مجسمه، گل گرانبها، سرود روحانی، کلودزخانه، زن، شش برای مرده‌ها، استادبوم، کارناژون، گشوده شد، شاید آن‌ها را پاره کنی، یا بسوزانی: معمولاً همین بالا‌ها سر نوشته‌ها می‌آید.» این‌رمان ۲۷ بخش اصلی با عناوین مجسمه، گل گرانبها، سرود روحانی، کلودزخانه، زن، شش برای مرده‌ها، استادبوم، کارناژون، گشوده شد، شاید آن‌ها را پاره کنی، یا بسوزانی: معمولاً همین بالا‌ها سر نوشته‌ها می‌آید.»

این‌کتاب با ۴۸۰ صفحه، شمارگان هزار و ۱۰۰ نسخه و قیمت ۷۵ هزار تومان منتشر شده است.

دهمین جلد آموزشی پیشرفته داستان نویسی به زودی چاپ می شود

ابوالفضل درخشنده داستان نویس و مدرس داستان‌نویسی در گفتگو با خبرنگار مهر، گفت:
دهمین جلد از مجموعه آموزش داستان نویسی پیشرفته با عنوان «روش‌های نقد و نقش مکاتب ادبی در هنر داستان‌نویسی» به‌تازگی موفق به اخذ مجوز چاپ از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شده و به‌زودی توسط انتشارات حدیث قلم منتشر و راهی بازار نشر می‌شود. وی افزود: این‌کتاب در ۳ فصل تألیف شده است.

به‌این‌ترتیب ابتداء به نقش مکاتب ادبی در هنر داستان نویسی پرداخته‌ام و سپس مخاطب را با روش‌های نقد و شرایط یک منتقد آشنا می‌کنم. همانگونه که به کرات مشاهده کرده‌اید، برخی از منتقدان، نقد داستان را بر اساس مکاتب ادبی غربی ملاک بحث خود قرار می‌دهند که متأسفانه این‌رویه به نظر من کاملاً غلط است؛ به همین علت برای اثبات این رویه غلط، مانند ۹ جلد کتاب آموزش داستان نویسی پیشرفته، باز هم یک فرضیه دارم و بر اساس آن، تحقیقی ارایه کرده‌ام

این‌مدرس داستان‌نویسی گفت: پیش از ورود به روش‌های نقد ادبی، باید بررسی‌ای کوتاه درخصوص نقش مکاتب‌ادبی در هنر داستان‌نویسی داشته باشیم. به‌این‌ترتیب فرضیه ادعایی‌ام در فصل اول، این است که «مکاتب ادبی غربی، هیچ نقشی در هنر داستان نویسی نداشته‌اند و تنها فکر اولیه برای نگارش در اختیار هنرمندان نویسنده قرار داده‌اند» در نتیجه هرگونه نقد براساس مکاتب ادبی غربی، نوعی فریب مخاطب است و کاملاً جنبه سلیقه شخصی دارد؛ که با یک بررسی ساده می‌توان موارد بسیاری را مشاهده کرد. در داستان، در مکاتب مختلف مورد توجه قرار گرفته و منتسب به آن مکتب شده است.

درخشنده گفت: در این کتاب همچنین سعی کرده‌ام ثابت کنم ۱- مکاتب ادبی ادعایی غربی، هیچ تکنیکی به هنر داستان نویسی اضافه نکرده‌اند و تنها فکر اولیه برای نگارش داستان ایجاد کرده‌اند؛ ۲- به این نکته مهم واقف می‌شویم که برای نقد یک اثر ادبی باید با تکنیک آشنا بود نه نوع نگاه مکاتب غربی به ایجاد فکر اولیه! به همین دلیل با نگرش به ۹ جلد کتاب منتشر شده «آموزش داستان‌نویسی پیشرفته» و آگاهی از روش نقد تکنیکی، به بحث نهایی که «روش‌های نقد ادبی» است، می‌پردازیم.

وی در پایان گفت:
دهمین جلد «آموزش داستان‌نویسی پیشرفته» به‌زودی با ۳۶۰ صفحه و قیمت ۵۰ هزار تومان توسط انتشارات حدیث قلم منتشر می‌شود.

طبری در جلد چهارم «تاریخ طبری»، احمدبن ابی یعقوب بن جعفربن وهب بن واضح یعقوبی در «تاریخ یعقوبی»، آیت‌الله شیخ علی نمازی شاهرودی در «مُسْتَدْرَک سَفِیْنَةُ البِیْحار»، شیخ عباس قمی در دو کتاب «تَنْتَهَ الْمُتَنَبِّئِیْ فی وُقَایعِ آیَاتِ الخُلَفَاءِ» و «فِیضِ الغلام فی عَمَلِ الشُّهْر و وقایع الایام» و شیخ عبدالحسین نیشابوری در «تقویم شیعه» روایت کرده‌اند که در روز سوم ربیع الاول سال ۶۴ هجری به دستور یزید بن معاویه بن ابی‌سفیان خانه کعبه با منجنیق تخریب شد. این فاجعه یازده روز پیش از هلاکت یزید به وقوع پیوست.

خانه کعبه پس از قدرت گرفتن سیاسی مسلمانان از هرگونه تعرضی مصون مانده بود. پیش از آن در تاریخ ثبت است که ابرهه در لشکرکشی معروفش

قصد تعرض به خانه خدا و بنای ساخته شده توسط خلیل‌الله را داشت که ناکام ماند و به جزای اعمالش رسید. در دوران نکبت زاممداری یزید او برای دفع عبدالله بن زبیر دستور به تخریب خانه خدا را داد. ماجرا از این قرار است که پس از واقعه حده و جنایت‌هایی که مسلم بن عقبه در مدینه‌النبی انجام داد، فرمان حرکت به سوی مکه و دفع فتنه ابن زبیر توسط یزید صادر شد. مسلم سپاه را به طرف مکه حرکت داد، اما پیش از آنکه به حرم امن الهی برسد جان به مالک دوزخ تسلیم کرد. پس از او زاممداری سپاه بر عهده حصین بن نمیر سکونی که از جانیان کربلا بود و بجز خدالت در ریختن خون اهل بیت در واقعه حره نیز نقش داشت، زاممداری لشکر کفر را بر عهده گرفت.

منابع تاریخی روایت کرده‌اند که سوم ربیع الاول سالروز تخریب بیت‌الله الحرام به سال ۶۴ هجری به دستور یزید بن معاویه است

آنها پس از رسیدن به مکه، مردم مکه مقاومت کردند و چند روزی جنگ درگرفت، تا اینکه لشکر شام بلندی‌های مکه را تصرف کرده و در محلی که مشرف به بیت‌الله حرام و خانه‌های مردم بود منجنیق‌هایشان را راه اندازی کردند. آنها با منجنیق، پیوسته سنگ و نفت بر مکه و مسجد مننقند و بارچه‌هایی از بنبه و کتان به نفت آلوده می‌ساختند و بر خانه خدا می‌انداختند و آنها را آتش می‌زدند تا آنکه کعبه سوخت و بنای آن منهدم شد. همانطور که اشاره شد خداوند فرمان دهنده این جنایت را به جزایی سخت در این دنیا عقوبت کرد و به فاصله اندکی در حادثه‌ای یزید جان به مالک دوزخ تسلیم کرد.

یزید بن معاویه در طول زاممداری خود بر مسلمین جنایت‌های بسیاری مرتکب شد و در چه در دوره ولیعهدی و چه در دوران هدیهگاه به نظر هم به شرعیات پایبند نبود. بر اساس منابع تربیت او نیز در محیط اسلامی صورت نگرفت و اگر نبود خلف وعده و خیانت معاویه در پیمان و عهدنامه‌ش با سبط نبی حضرت امام مجتبی (ع) هیچگاه شخصیتی چون یزید به خلفا مسلمین نمی‌رسید. شخصیت معاویه یکی از بسیاری جهات در تاریخ اسلام ضعیف است. اسلام او و پدرش ابوسفیان نیز از روی اجبار صورت گرفت و آنها از جمله شخصیت‌هایی هستند که به «مؤلفهٔ قلوبهم» مشهورند.

در «سیره ابن‌هشام» نقل شده که پس از فتح مکه، پیامبر مکرم اسلام (ص) به همراه لشکریان خود برای مقابله با قبیله هوازن که با همکاری قبایل دیگر از جمله ثقیف، بر علیه اسلام تدارک نبرد بده می‌شد، راهی واحدی شدند. مسلمانان با مدد الهی در این نبرد پیروز شدند و بیشترین غنیمت را از این جنگ به دست آوردند. پیامبر در تقسیم غنایم، به اشراف و بزرگانی که تازه مسلمان شده بودند و مشرکانی که به حضرت کمک کرده

بودند، بیش از دیگران عطا فرمود؛ تا سبب جلب خاطر ایشان و قبیله و فامیلشان شود و بدین وسیله دل‌های ایشان را به دست آوَرَد. از جمله ایشان می‌توان به ابوسفیان بن حرب، معاویه بن ابوسفیان، حکیم بن حزام، حارث بن حارث بن کلدۀ، حارث بن هشام، سهیل بن عمرو، حویطب بن عبدالعزیٰ، علاء بن جاریه، عیینه بن حصن، اقرع بن حابس، مالک بن عوف و صفوان بن امیه اشاره کرد که در هر کدامشان ۱۰۰ شتر و به مخمرهٔ بن نوفل، عمیر بن وهب جمحی، هشام بن عمرو، سعید بن یربوع، عدی بن قیس، و عباس بن مرداس کمتر از ۱۰۰ شتر داد.

نقد به معاویه را بر نمنی تابند

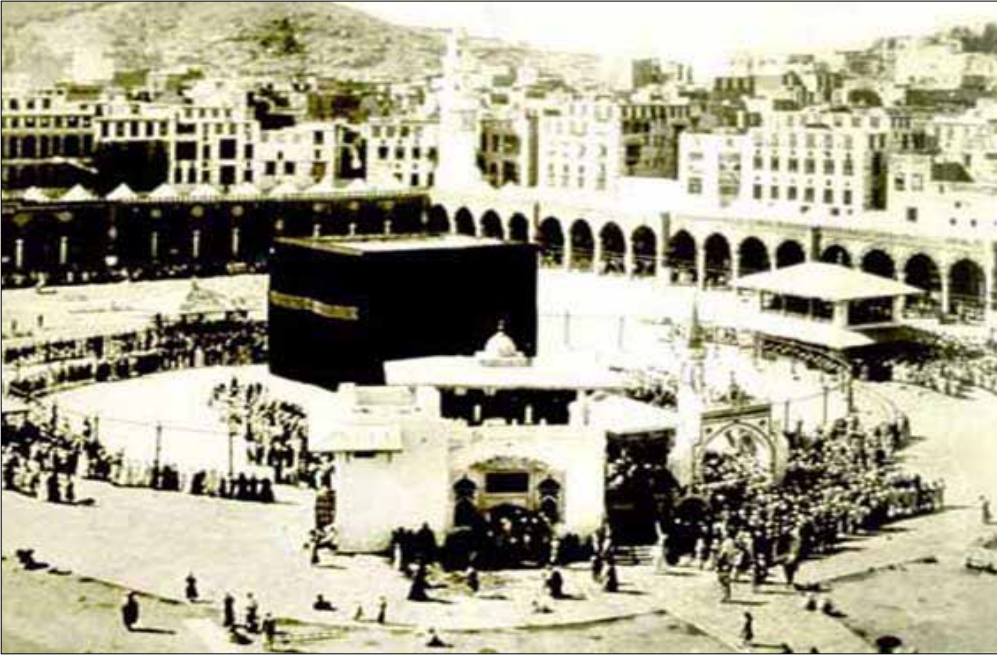
برخی تفکرات میان مسلمانان این است که معاویه و پدرش ابوسفیان چون زمانه رسول الله را درک کرده و مصاحبت جناب ایشان (ص) را داشته‌اند پس صحابی رسول خدا محسوب شده و بر ما روا نیست که به آنها نقد وارد سازیم. پژوهش‌هایی نیز درباره این شخصیت تاریخی انجام شده که همگی آنها با حسن نیت به او نگرسته‌اند. یکی از متاخرترین این پژوهش‌ها کتابی است با عنوان «معاویه بن ابی سفیان: شاگرد مکتب نبوت و کاتب وحی» نوشته عبدالقدوس راجی، پژوهشگرافغانستانی است که در مدارس وهابی تحصیل کرده است. عجیب آن است که نویسنده پس از اسم معاویه بن ابی‌سفیان، رضی الله عنهما را آورده است، یعنی خداوند از معاویه و ابوسفیان راضی باشد.

برخی تفکرات میان مسلمانان این است که معاویه و پدرش ابوسفیان چون زمانه رسول الله را درک کرده و مصاحبت جناب ایشان (ص) را داشته‌اند پس صحابی رسول خدا محسوب شده و بر ما روا نیست که به آنها نقد وارد سازیمنویسنده خود در این کتاب به روایتی اشاره کرده که بر مبنای آن معاویه حجاب صحابه است. به عبارتی یعنی نباید نقدها به معاویه را برتافت، چرا که اگر نقد به او را ببذیریم باید نقد به باقی صحابه را هم ببذیریم و یعنی از دید این طیف نقد به معاویه با آن همه مشکلاتی که برای اسلام پدید آورد و آن همه بدعت‌ها که گذاشت، جایز نیست و خط قرمز است، چرا که نقد او مقدمه نقد شخصیت‌های دیگری است که شاید عظیم‌شان از معاویه بیشتر باشد. (حتی اگر این را هم ببذیریم، معلوم نیست چرا نویسنده برای ابوسفیان یا آن همه شرارت‌ها و ظلم‌ها که به پیامبر و مسلمانان وارد کرد، احترام قائل است؟! همسرا ابوسفیان یعنی مادر معاویه هم که شخصیت مشهوری است که فرمان قتل حضرت حمزه سیدالشهدا به توسط او صادر شد و همو بود که ماجرای مثله کردن پیکر حضرت حمزه را پیش آورد).

هدف از این نوشتار نقد این کتاب نیست، چرا که پژوهشی است ضعیف است با سلسله منابع اسنادی پراشکال. عمده ارجاعات کتاب نیز حتی نه به منابع مهم اهل سنت که به سخنان و مکتوبات

سالروز تخریب خانه خدا

چرا نقد به معاویه را بر نمی تابند؟

این تیمیه و این قیم جوزیه بازمی‌گردد و این دو شخصیت مورد نقد و طعن جمهور علمای مسلمان هستند. مطالب کتاب حتی با منابع تاریخی اسلام را نیز چندان همخوان نیست و نویسنده برای رسیدن به مقصود خود بر بسیاری از مشهورات تاریخی که ناقض نوشتارهایش هستند، سروپوش گذاشته است. بحث این مطلب نقد بخش آخر کتاب با سر فصل «استخلاف یزید» است.

نویسنده در نقد کسانی که ولیعهدی یزید توسط معاویه را نقد می‌کنند نوشته است: «یکی از انتقادهای دشمنان صحابه و افراد مغرض و به تقلید از آنها برخی تاریخ نویسان و عالم نماها با اعتماد به منابع بیگانه وغیرموقت بر این صحابی بزرگ و خلیفه مجاهد وغیرمعاویه[این است که: او بر خلاف روش خلفای راشدین، پس از خود پسرش یزید را جانشین و ولیعهد خود تعیین کرد.» نویسنده در فصل پیشین اشاره کرده بود که معاویه ادعای خلافت نداشت، هرچند که مستنداتی برای این مدعای خود ارائه نکرد. او در جای دیگری از همین بخش «استخلاف یزید» نوشته است که معاویه برای مصالح امت اسلام یزید را به جانشینی برگزید.

معاویه کسی است که بر دو خلیفه وقت شورید. نخست بر حضرت امیرالمومنین (ع) که بر اثر آن نگذاشت فکر امیر (ع) به اصلاح امور امت مشغول باشد. او نبرد صفین را موجب شد که بر اثر آن برخی صحابی رسول الله از جمله جناب عمار یاسر به شهادت رسیدند. همچنین به دستور مستقیم او حجر بن عدی را که به روایت ذهبی و ابن اثیر از صحابی پیغمبر مکرم اسلام بود به شهادت رساندند و عجیب آنکه کسانی که در ادامه اسم معاویه ب «رضی الله عنه» استفاده می‌کنند برای حاجر بن عدی نیز همین را به کار می‌برند. مگر می‌شود که خدا هم از قاتل و هم از مقتول راضی باشد؟

معاویه در راستای رسیدن به خلافت و برای نامن کردن مناطق تحت حاکمیت حضرت امیر (ع) جنایت‌های زیادی را مرتکب شد از جمله فجایعی که مامور او یعنی بسر بن اراطه آفرید. در جریان حکمیت در جنگ صفین هم وقتی عمروعاص ابوموسی اشعری را فریب داد و معاویه را به خلافت منصوب کرد، این امور مورد اعتراض معاویه واقع نشد و معاویه بر فرض نگفت که ما خلافت را نمی‌خواهیم و فقط برای قصاص از قاتلین خلیفه سوم لشکرکشی کرده‌ایم. معاویه همچنین بر امام حسن (ع) شورید که به اجماع مسلمین خلیفه وقت بود و پس از آنکه امام با او حاضر به صلح شد عهدنامه‌ای را امضا کرد و قسم خورد که جانشینی برای خود تعیین نکند و این مشهور تاریخ است و معلوم نیست چرا عبدالقدوس راجی نوشته است که معاویه ادعای خلافت نداشت.

عبدالقدوس راجی بر خلاف مشهورات تاریخی

نوشته است که معاویه ادعای خلافت نداشت، اما معلوم نمی‌کند که پس چرا آن همه لشکرکشی‌ها و جنایت‌ها را مرتکب شد. او همچنین نوشته است که معاویه برای مصالح امت اسلام! یزید را به جانشینی خود برگزید و هیچ اشاره‌ای هم به مفاد صلحنامه او با امام مجتبی (ع) نمی‌کند؟

مسأله مهمتر این است که نویسنده نوشته معاویه به دلیل مصالح امت اسلام یزید را به جانشینی برگزید و او برای این جانشینی به روش پیامبر و خلفا عمل کرده است. او در ادامه با سروپوش گذاشتن بر واقعه غدیر با ذکر تنها یک روایت از عایشه همسرا پیامبر، می‌نویسد که پیامبر ابوبکر را به جانشینی برگزید و دو خلیفه اول هم دست‌ورعمل‌هایی برای جانشینی داشتند. کلام او چنین است: «پس از روش پیامبر

و روش دو خلیفه بزرگ استفاده می‌شود که بهترین شیوه زعامت در اسلام سیستم ولایتعهد و پیشنهاد خلیفه بدی از طرف خلیفه قبلی است و این شیوه در مصححت امت اسلامی نیز هست؛ زیرا احتمال فتنه و آشوبگری که در نتیجه خلاتی قدرت سیاسی به وجود می‌آید، از بین می‌رود.»

او ادامه می‌دهد: «در اصل این یک مسأله

اجتهادی است که معاویه بخاطر مصلحت امت

اسلامی این کار را انجام داد- گر چند اشتباه هم

بوده باشد- او در این کار خود نه تنها مستحق

ملامتی نیست، بلکه مأجور است.» بعد به روایتی

از «صحیح بخاری» اشاره می‌کند که: «اگر حاکم،

اجتهاد کند و حکمی را صادر نماید که درست

باشد، دو پاداش به او می‌رسد. و اگر اجتهاد کند و

حکمی را صادر نماید ولی در آن، دچار اشتباه شود،

یک پاداش به او می‌رسد.»

سوال مهم این است که آیا معاویه جهت

مصلحت امت اسلام این کار را کرد؟ او که عهد بسته

بود جانشینی برای خود تعیین نکند؟ اصولاً رسیدن

او به مقام خلافت با این پیشفرض ممکن شده بود؟

بر فرض این را ببذیریم که برای جانشینی مصالح

امت اسلام را مدنظر قرار داشت، چرا پسرش یزید

را برای این مهم در نظر گرفت؟ شخصیتی که به

قول مسعودی در «روح‌الذهب» دالم‌ الغمر بود و

می‌مونه‌ا و سگ‌های زیادی داشت که لباس حریر

به آنها می‌پوشانید و از نیم خورده آن سگ‌ها خود

می‌خورد» مگر یکشبه به این درجات رسیده بود؟

آیا معاویه شناختی از فرزند خود نداشت؟ آیا باید

بیشتر شخصیتی علیه سلام و مظاهیر به شرعیات

بود و پس از خلافت به این وضعیت دچار شد؟ کدام

منبع تاریخی این را نوشته است که بر مبنای آن

بگویم معاویه فریب فرزندش را خورده و خلافت را

برای او خواسته تا مصالح امت اسلام رعایت شود؟

سوال دیگر این است که اگر معاویه به سنت

دو خلیفه نخست عمل کرده و خواسته برای عدم

فرورپاشی امت اسلام جانشینی برای خود تعیین

کند، چرا فرزندش را به این امر برگزید درحالی که

از صحابی پیامبر و تابعین ذی نفوذ و ظاهرصلاح

حضور داشتند؟ مگر دو خلیفه اول فرزندان خود را

به جانشینی برگزیدند؟ حتی عمر بن خطاب که

خود شخصاً جانشینی تعیین نکرد و شورایی را به

زمن امر گماشت. عجیب آنکه استخلاف یزید در

این حیات معاویه نیز مشکلات سیاسی زیادی

را به بار آورد و مخالفت بسیاری از شخصیت‌های

سیاسی را برانگیخت.

مسأله این است که معاویه خوب می‌دانست که

چه می‌کند. او قصد داشت مانند جاهلیت امور ریاست

عرب دست نبی‌امیه باشد و ارزش‌های اسلامی هیچ

شود. همو بود که لعن و طعن امیرالمومنین امام علی

(ع) جانشین و داماد پیامبر مکرم اسلام را باب کرد و

فرزندش نیز بعدها راه او را در ادبیت و آزار اهل بیت

ادامه داد و آن جنایت‌ها را مرتکب شد.

اخبار

آخر هفته آی فیلمی‌ها با «عطش»

فیلم سینمایی «عطش» به کارگردانی محمدحسین فرح‌بخش که محصول سال ۱۳۸۱ است، پنجشنبه یکم آبان در آی‌فیلم فارسی پخش می‌شود.

به‌گزارش امتیاز، «عطش» با بازی بازیگران معروفی همچون بهرام رادان و فریبرز عرب‌نیا پنجشنبه شب ساعت ۲۲:۰۰ روی آنتن کانال فارسی این شبکه می‌رود.

نویسندگی این فیلم سینمایی را پیمان معادی برعهده داشته و خلاصه داستان‌ش از این قرار است: نادر که از زندان آزاد شده برای اجرای نقشه دزدی منوچهرخان دو نفر خبره در امر باز کردن گاوصندوق و امر الکترونیک پیدا کرده و این گروه سه‌نفری نقشه‌شان را با مهارت اجرا می‌کنند؛ اما سپس بین سارقین اختلاف بروز می‌کند و…

شهرام حقیقت‌دوست، ساغر عزیزی، شبنم قلی‌خانی و منوچهر صادق‌پور دیگر بازیگران «عطش» هستند.

بازپخش این فیلم سینمایی جمعه ساعت‌های ۰۶:۰۰ و ۱۴:۰۰ خواهد بود.

«گذر از رنج ها» با شبکه الکتور

مجموعه تلویزیونی «گذر از رنج ها» از شبکه الکتور بر روی آنتن رفت.

به گزارش امتیاز، درام تاریخی، سیاسی و اجتماعی «گذر از رنج ها» با نویسندگی و کارگردانی فریدون حسن پور جایگزین سریال «نفس گرم» است.

این مجموعه ۳۶ قسمتی با محوریت زندگی زنی به نام «دنیا» و مصائب و مشکلات او ساخته شده است. دوره زمانی داستان از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۶۹ است و به ماجراهای «خان» ها و «رعیت» ها و این موضوع که چه اتفاقی باعث شد تا آگاهی مردم نسبت به مشکلات و شرایط بیشتر شود اشاره می کند. شیوا طاهری، بابک حمیدیان، پژمان باغزی، ماه چهره خلیلی، نئین معتمدی، مجید پتکی، آزیتا ترکاشوند، پیام دهکردی، جعفر دهقان، مهران رجبی، هستی مهدوی فر، سیما خضرابادی، مریم خاراحمی، داود فتحعلی بیگی، ترلان پروانه و عاطفه صرّی لحو در «گذر از رنج ها» با تهیه کنندگی علی جو در ایفای نقش کرده اند. بازیگرندانی و دوبله سریال «گذر از رنج ها» به زبان عربی در شبکه آی فیلم انجام شده است. «گذر از رنج ها» هر روز ساعت ۱۶:۰۵ به وقت تهران در برنامه پخش شبکه الکتور قرار دارد.

هشت کتاب از مظفر ساوجی چاپ و تجدید چاپ می شوند

مهدی مظفری ساوجی، شاعر، پژوهشگر و منتقد ادبیات و هنر، از چاپ قریب‌الوقوع هشت کتاب خود خبر داد.

«آنجا که وطن بود» (گفت‌وگو با شمس لنگرودی) است که قرار است در آبان ماه به‌وسیله نشر چشمه منتشر شود. این کتاب حاصل گفت‌وگوهای مظفری ساوجی در سال‌های ۱۳۹۴-۱۳۹۶ است که به زندگی شمس لنگرودی، شاعر، نویسنده، پژوهشگر، بازیگر و خواننده مطرح این سال‌ها پرداخته. به گفته مؤلف، این کتاب بخش دیگری هم دارد که به شکلی مجزا بعد از این اثر منتشر خواهد شد و در آن به مسائل ادبیات و هنر، به‌شکل تخصصی پرداخته شده است.

«باران، با انگشت‌های لاغر و مغمین‌اش»، کتاب دیگری است که چاپ دوم آن به‌زودی از سوی انتشاراتی اhlam، ناشر تخصصی شعر و اختیار دوستداران و علاقمندان این شاعر قرار خواهد گرفت. این کتاب هفتمین مجموعه شعر مهدی مظفری ساوجی است که در سال ۱۳۹۷ برنده جایزه مستقل کتاب سال شعر ایران به انتخاب خیرنگاران شد.

«گفت‌وگو با نجف دریابندری» و «روزنوشت یک گفت‌وگو» با نجف دریابندری) دو کتاب دیگر مظفری ساوجی است که به‌ترتیب چاپ پنجم و چهارم آن‌ها به‌وسیله انتشارات مروارید تا اواسط این ماه منتشر شده‌اند. «گردش در مدینه‌های فاضله» مجموعه ۲۸ مکتوب طنزمنون به شخصی فرضی به نام لا‌لادری است که انتشارات سوره مهر به‌زودی از این شاعر و نویسنده منتشر خواهد کرد. به‌گفته مظفری این کتاب، با رویکردی انتقادی به جامعه ایرانی و سواستفاده‌هایی که از دین در سده‌های متعادی تاریخ ایران و بعضاً جهان شده، به رشته تحریر درآمده است. به‌جز این آثار، مظفری ساوجی از ترجمه بعضی از کتاب‌هایش در کشورهای عربی، نیز ویر ترکیه، هند، تاجیکستان و… خبر داد.

جمله گزیده‌ای از شعرهایش به زبان عربی که قرار است در کشورهای عرب‌زبان چاپ و پخش شود. مترجم این کتاب محمّد الامین شاعر و مترجم توانای عرب‌زبان ساکنی هلند است. گزیده دیگری از شعرهای مظفری ساوجی، همراه با زندگی‌نامه این شاعر، قرار است در هند، به‌وسیله خانه فرهنگ ایران منتشر شود و به جز هند، در کشورهای فارسی‌زبان از جمله تاجیکستان پخش شود.«گفت‌وگو با عباس کیارستمی» کتاب دیگری از مهدی مظفری ساوجی است که به‌تازگی چاپ سوم آن به‌وسیله انتشارات آبان به بازار عرضه شده و مهمت اکیف، از مترجمان به‌نام ترکیه در حال ترجمه آن به زبان ترکی استانبولی است و قرار است چاپ آن به‌وسیله ناشری شناخته‌شده در ترکیه انجام شود. مظفری ساوجی، از کتاب‌های در دست تألیف و انتشار خود از جمله «گزاره‌های بدیع کهن»(تبارشناسی ایده‌های خود، در شعر کلاسیک)، «گفت‌وگو با اسدالله خویی»، «گفت‌وگو با مرتضی کاشی»، «گفت‌وگو با مفتون امینی»، «شناختنامه سید مرتضی آوینی»، «غیرهای ممکن»مجموعه مقالات)، «حسین بن اشک، آه…»(قصیده‌ای صوده‌بیتی با موضوع کربلا)، مکتوبات (نامه‌های ایبرج زبردست و مهدی مظفری ساوجی)، و یک مجموعه شعر که هنوز نامی برایش انتخاب نکرده خبر داد.